ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἐλένην Χρονίδου, Καίρον. Τὸ παραμυθάκι σας, καλὸ ὡς ὑπόθεσις, μα κακὰ γραμμένο, κακὰ διατυπωμένο. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ξαναγραφῆ γιὰ νὰ δημοσιευθῆ, πρᾶγμα ἀδύνατον. Φαντασθῆτε τί θὰ συνέβαινε, ἂν ξαναγράφαμε καὶ διορθώναμε τὰ ἔργα τῶν συνεργατῶν. Δὲν θὰ μᾶς ἔμενε καιρὸς γιὰ τίποτε ἄλλο. Δ. Ρ. Χ. Ὁ «Γέφω-Στραγαλατζῆς» καλογραμμένος, ἀλλά, δυστυχῶς, δὲν δημοσιεύουμε τέτοια πράγματα, δηλαδὴ χρονογραφήματα καὶ σκίτσα τοῦ δρόμου. Β. Βεζύρην, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Γιὰ ἰδέστε καὶ σεῖς μερικοὺς στίχους δημοσιευμένους ἐδῶ:

Φυσᾶει ἀέρας δροσερὸς
γύρω κοὶ μέσα εἰς τὰ δάση
Δείχνει χειμῶνα δριστικῶς
Ποὺ τρέχει νὰ προφθάση

Δεκνύει μέρος ἔρημο εἰς τὴν γῆ
Μεγάλο δόσο; πυκνωμένο
Ἔτοιμο δι' ὑποταγὴ
εἰς τὸν χειμῶνα τὸν φθασμένο κλπ.

Μ' ἄλλους λόγους δὲν εἶνε ποίημα κἂν αὐτό. Διαβάστε ποίησι νὰ δῆτε περὶ τίνος πρόκειται. Γ. Κοινάκην, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Θαυμασὴς καὶ τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ ὑφ' ὑμᾶς περιοδικοῦ θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ὑποβάλλω ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ἕνα κομάτι ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματά μου, ζωντανὴν καὶ πραγματικὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς μου βγαλμένο δηλ. ἀπὸ τὰ κατόβαθα τοῦ πονεμένου στήθους ἑνὸς ἀποριεμιοῦ τῆς τύχης».

Δυστυχῶς τὸ κομμάτι τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» σας δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον. Ἀποφεύγετε λοιπὸν τὶς αἰσθηματικὲς πολυλογίες καὶ γράφετε πιὸ ζωντανὰ πράγματα. Μάκ Πάτρας. Μᾶς γράφετε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἔχω κάποιαν μικρὰν κύραν ποιήσεως. πλὴν ποῦ μασιζομε ἀπὸ δινὴν ἀγραματοσίνην» !...

Παρὰ τὰ ὀρθογραφικὰ του ὅμως λάθη, τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Ἰδοὺ π.χ. τὸ α' τετράστιχο:

Στὰ μαύρα ἦταν καὶ χλομὴ
[σὰν μαρμαρένω φύλλο
τὸ μάτια της δὲν ἔπαυναν νὰ
[τὴν ἀνακουφίσουν
στὸ ἀκρογιάλη κάθειε καὶ κεῖ
[σὲ κάποιο στήλω
τ' ἀϊδόνια μόνον βρέθηκαν
[νὰ τὴν παριγορήσουν

Μολαταῦτα ὑπάρχουν σ' ὅλο τὸ ποίημα στίχοι πολὺ-πολὺ καλοί. Εἰκόνες καὶ σκέψεις θαυμάσιες. Σᾶς συμβουλεύουμε λοιπὸν νὰ ἀρχίσετε νὰ διαβάζετε. Θὰ σᾶς ὠφεληθῆ πολὺ αὐτό. Ν.Μ.Μ. Θεσσαλονίκην. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχές. Διηγεῖσθε μὲ φυσικότητα, μὰ σὲ πολλὰ σημεῖα ἡ ἀφήγησις χαλάει ἐντελῶς, ἀδυνατίζει, χάνει τὴν τέχνη καὶ τὴν γοργότητά της. Γι' αὐτὸ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ διαβάζετε. Γράφετε ἐπὶ πλέον, ἁπλῶς χάριν ἀσκήσεως. Μὴ βιάζεστε νὰ δημοσιεύσετε τὰ ἔργα σας. Θάρρη κι' αὐτὸ μὲ τὸν καιρό... Ντίνον Δετζώρτζην, Κέρκυραν. Ἀπ' τὰ τραγούδια σας δημοσιεύσιμη, ὁπωσδήποτε, ἡ «Ἐλπίδα». Ἔχουν ὅλα κάτι τὸ κοινό, τοὺς λείπει ἡ ἀνάτερη — ὅπως λένε — ποιητικὴ πνοή. Γι' αὐτὸ γράφετε λιγώτερα καὶ καλύτερα. «Οὐκ' ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ», ἔλεγαν οἱ πρόγονοί μας καὶ εἶχαν πολὺ δίκηο. Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ τραγουδάκι σας

Ὅταν στὸ γλυκοχάραμα ὁ
[κάμπος σιγαστράφτει
ἀπ' τὴ δροσοῦλα ποὺ βουβὰ ἡ
[νύκτ' ἔχει ραντίσει
ὅταν χαρούμενα πουλιὰ σὰν
[προσευχὴ στὸν Πλάστη
κελαΐδισμα ἁρμονικὸ ἀφήνουν
[ν' ἀντιχήση
μέσ' στὴν καρδιὰ σιγα-σιγὰ
[π' ἡ νύχτα ἔχει σφίξει
στοῦ σκοταδιοῦ τὴν ἀγκαλιὰ
[στὶς ἐρημιὰς τὴν πλῆξι
γεννιέται αἰθέρια κι' ὡμορφη
[οὐράνια ἀχτίδα
τοῦ στόλισμα τοῦ ἔρωτα καὶ
[τῆς ζωῆς : *Ἡ Ἐλπίδα.*

Θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε ἂν μᾶς βρίσκατε, στὸ ὁμαλὸ νησί σας, βιβλία πρὸς ἀγοράν, ἱστορικά, φιλολογικὰ κ.τ.λ. κ.τ.λ. Γ. Δημητρακόπουλον. Ἡ «Ἀνδούλα» ὄχι...εὐφρόσωπος καὶ δημοσιεύσιμος. Ἀφήγησις ξερή, χωρὶς καμμιὰ χάρη. Λάθη ὀρθογραφικὰ ὄχι ἀλίγα. Γράφετε π.χ. τὸ Θησεῖο ὡς ἑξῆς: «Θυσεῖον !... Διαβάστε λοιπὸν καὶ σεῖς καὶ πάντα κεροδισμένος θὰ ἤγτε. Μὴν ἀπογοητεύεσθε δέ. Πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος. Γ. Τσικρικώνην, Καλάμας. Ἡ «Ἀπιστία» ἀνέκδοτο μικρὸ καὶ ὄχι διήγημα. Ἐπὶ πλέον γραμμένη σὲ γλῶσσα ἀκατάλληλο γιὰ τέτοιου εἴδους ἱστορίας. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια θερμότατα σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Ἀναγνώστην. Τὸ ἀνέκδοτο τοῦ Ὀρφανιδη θὰ εἶχε ἐνδιαφέρον ἂν ὑπῆρχαν σ' αὐτὸ καὶ οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ. Ἔτσι, χωρὶς τοὺς στίχους δὲν λέει πολλὰ πράγματα. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμε. Τὸ τοῦ Ναπολέοντος ἔχει δημοσιευθεῖ. Εὐάγγ. Βελλίδην, Λαζαρέτο (Μυτιλήνης). Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Ἀργοῦσαμε κάπως γιατὶ εἴχαμε σωρὸς ἐπιστολῶν καὶ συνεργασίας νὰ διαβάσουμε. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Ἰδοὺ τὸ α' τετράστιχο ἀπ' τὴν «Νεανικὴ Μέθη»:

Σ' ἀνοίξοσπαρτο μέσα περιβόλι
ὁ νέος καὶ ἡ κόρη περπατοῦν,
καὶ μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν εὐωδιά του
αὐθορμητὰ τὰ χείλη τους κολοῦν ! κ.τ.λ.

Καὶ τὸ α' τετράστιχον ἀπὸ τὸ ποίημά σας μὲ τὸν τίτλο «Ἕνα Ἀλησμόνητο»:

Ἄγνωστοι ἤμασταν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον
καὶ ὅμως στὸ σινεμὰ ἕνα βράδυ,
ποὺ πρώτη φορὰ εἴχαμε ἰδωθῆ
μὲ τὶς ψυχές μας καὶ τὲς καρδιές μ.ς
σιωπηλὰ μὲ τὲς ματιές μας,
ὁ ἕνας στὸν ἄλλον εἶχε δωθῆ.

Γιατὶ ἀφοῦ ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶσθε παντοπώλης γράφετε στίχους; Ξέρετε πόσοι ποιηταὶ ἀνεγνωρισμενοι υ' ἄλλαξαν εὐχαρίστως τὸ ἐπάγγελμά τους μὲ τὸ δικό σας; Ὁ Μπαλζάκ, ὁ μέγας Μπαλζὰκ, κ. Βελλίδη, ὀνειρεύοταν πάντα ν' ἀνοίξη ἕνα παντοπωλεῖον, μὲ ταμιαν τὴν Γεωργία Σάνδη ! Σεῖς ἔχετε τὸ παντοπωλεῖο κ.ι πρδεῖτε τὴν δόξαν τοῦ ποιητοῦ. Πῶς εἶνε πλασμένος, τέλος πάντων, αὐτὸς ὁ ματαιος κόσμος !... Γιὰ τὴν ὑποστηριξι ποὺ κανετε στὸ «Μπουκέτο» σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Ναπολ. Φιλιππιδην, Θεσ/νίκην. Τὸ πεζό σας ὄχι ἐπιτυχές. Μανωλ. Φθενάκην, Βραχασι (Κρήτης). Τὸ διήγημά σας, τὰ λυρικὰ ποιηματά σας, τὸ ἐπίγραμμα σας καὶ ἡ λαογραφικὴ μελέτη σας, ὄχι ἐπιτυχῆ. Πρόχειρα πράγματα, χωρὶς ἐνδιαφέρον δυστυχῶς. Π. Παγκαλον (Καθηγητὴν) Ἱερᾶπετραν. Τὸ γραμμα σας τὸ τόσο θερμὸ καὶ τόσο εὐγενικὸ πολὺ μᾶς συνεκίνησε. Δημοσιεύουμε ἐδῶ ἕνα μέρος του, γιατὶ τὰ λόγια σας ἔρχονται ὡς ἐπιβράβευσις τοῦ ἔργου μας καὶ τῶν κόπων μας

«Φίλτατε κ. Διευθυντά,

«Ποτὲ δὲν ἐδιάβαζα Ἑλληνικὰ περιοδικὰ καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ κάποια ἀπέχθεια ἠσθανόμην γι' αὐτά. Ἦταν αἰτία ποὺ μέσα στὶς σελίδες των δὲν εὕρισκε κανένας ὄχι μόνον τερπνὴ ὕλη ἀλλὰ οὔτε καὶ καλαισθητικὰ καὶ κάπως ἐπιτυχῆ διηγήματα ὥστε νὰ τοῦ προκαλοῦν καὶ νὰ τοῦ διεγείρουν τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ ἔτυχε τυχαίως καὶ ἀφότου ἤρχισε τὸ ἐδῶ πρακτορεῖον νὰ παίρνη περιοδικά, ἠγόρασα ἕνα φυλλάδιο τοῦ «Μπουκέτου».

Τί νὰ σᾶς πῶ ὄχι μόνον ἐγὼ ἠὐχαριστήθην ἀλλὰ καὶ ἡ σύζυγός μου ἔμεινε κατενθουσιασμένη, σᾶς βεβαιῶ δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔγινε ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς οἰκογενείας μου.

Ἔχω πολλὲς δουλειές. Τὸ Κάρτ-ποστάλ ὅμως τοῦ «Μπουκέτου δὲν τὸ ἀφίνω ποτὲ ἀδιάβαστο. Μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ ἡ κρίσις τῶν πεζῶν καὶ ποιητικῶν ἔργων τῶν Νεοελλήνων ποὺ καθένας προσπαθεῖ κάτι νὰ παρουσιάση.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μὲ κάνει νὰ ἀποκαρδιώνομαι εἶνε ἡ ἔλλειψις τοῦ «γνῶθι σαυτὸν» ἀπὸ πολλοὺς νεοέλληνας. Σώνει καὶ καλὰ θέλουν πολλάκις νὰ ἐπιβάλλουν τὰ προϊόντα τοῦ πνεύματος τὰ ὁποῖα διὰ πομπωδῶν λέξεων προσπαθοῦσι νὰ ἐξάρωσι καὶ νὰ ἐξυμνήσωσι.

Ἡ ὁλοσχερὴς ἔλλειψις πολλάκις μετριοφροσύνης μοῦ δίδει τὸν βαθμὸν τῆς μορφώσεως καὶ μπορῶ νὰ εἴπω καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἑνίων, ποὺ γράφοντες στίχους ἀτέχνους ἢ καὶ ἀνούσια πεζὰ νομίζουν ἀνοήτως ὅτι πάντες κατὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ συγγραφικοῦ πνεύματος ὑπερβάλλουν. Δὲν θέλω βέβαια νὰ γίνω ἐπικριτὴς ἀλλὰ νὰ εἴπω ὅτι καλὴ καὶ ἁγία ἡ εὐγενὴς προσπάθεια, μάλιστα δὲ ὅταν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς ἀναλόγου μετριοφροσύνης».

Γ. Χαμπίρην. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας. Τὸ φύλλο θὰ σᾶς τὸ ταχυδρομήσουμε. Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ στείλτε ἀντίτυπο. Ἀρκεῖ ὅτι ὑπηρετῆτε τὴν πατρίδα κι' ὅτι βρίσκεστε μακρυὰ ἀπ' τὰ σπίτια σας, πάνω στὰ χιονισμένα βουνὰ τῶν συνόρων.

Τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ «Μπουκέτου» δραχ. 25.

ΤΑ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον : 8 - 31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον : 10 - 26